

Lov og desuagtet ikke finde Revisionsbestemmelsen i de enkelte Contoirholdslove. Hvis det ærede Thing ikke ned sætter noget Udvalg om denne Sag, skal jeg derfor til anden Behandling foreslaae, at man her ind sætter den almindelige Revisionsbestemmelse.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sattes Lovforslagets Dvergang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens anden Behandling indkaldtes til Torsdag Middag Kl. 1.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Anden Behandling af: „Udkast til Lov om Forlængelse af Tidsfristen for Statens Drift af de jydsk-syenske Jernbaner“.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 481 ff).

Til denne Behandling var følgende Ændringsforslag stillet:

Af Berg:

„Stedetfor Ordene i Linie 3 „1ste April 1872“ ind sættes: „der ved Lov tages anden Bestemmelse““.

Lovforslagets eneste Paragraph tilligemed Ændringsforslaget, dets Titel og Spørgsmaalet om Sagens Dvergang til 3die Behandling sattes under Æt under Forhandling.

Berg: Der som man lader Lovforslagets Bestemmelse om 1ste April 1872 staae, vil man til denne Dato, hvis ingen Lov forinden er udkommen, ikke have Nogen til at drive de jydsk-syenske Jernbaner. Regjeringen har i saa Fald ingen Bemyndigelse til enten selv at drive dem eller at overdrage Driften til Andre, og det vilde vel, juridisk talt, være nødvendigt at standse deres Drift og lade dem ligge ubenyttede hen. Vi kunne imidlertid nok forstaae, at dette ikke vil skee, og factisk vil, selv om ingen Lov udkommer inden denne Dato, Forholdet blive det samme som efter

mit Ændringsforslag, der gaaer ud paa at bemyndige Regjeringen til at fortsætte Driften, indtil der træffes en anden Bestemmelse ved Lov. Det har vist forundret Mange at høre den Udtalelse af den høitærede Indenrigsminister, at det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse ikke vil tilstaae Rejsende over Sjælland og Sylland de samme Begunstigelser, som tilstaaes Rejsende over Korsør—Marhums søværts, og at en saadan Fremgangsmaade fra Bestyrelsens Side kan finde Sted, uden at det staaer i Regjeringens Magt at forhindre dette. Loven af 27de Februar 1852, som giver det sjællandske Jernbaneselskab Garanti for Anlægscapitalen til Jernbanen fra Kjøbenhavn til Korsør, siger, at Selskabet er forpligtet til at underkaste sig de Forandringer i dets nuværende Statuter og Jernbanens Bestyrelse, der under Regjeringens Deeltagelse i samme, som efter foregaaende Forhandling maatte blive nærmere bestemt af Regjeringen, forinden Garantien kommer til Anvendelse. Det er en klar og tydelig Bestemmelse, ifølge hvilken Regjeringen ved Forhandlingen om Statuterne kunde have sikket sig den Myndighed, som den efter den høitærede Ministers Ord nu ikke har. Dette er for mig et Bidnesbyrd om, hvor forsigtig man skal være med at bemyndige Regjeringen til at overlade Private at drive saa betydelige Institutioner som Jernbaner. Vi vide Alle, at der er Mange, som ere meget stemte imod Statens Styrelse af de jydsk-syenske Jernbaner og have stemt for at overgive deres Bestyrelse til det sjællandske Jernbaneselskab (Afbrydelse). Jo, der er Mange, som ere stemte derimod og derimellem Mænd, som i mange Tilfælde og under Forhold, som kunne komme tilstede, ville have meget betydelig Indflydelse paa denne Sags Afgjørelse. Det vil endnu erindres, hvorledes denne Sag stod for 2 Aar siden. Jeg har ikke fortrudt, at vi dengang ikke gik den af Regjeringen fra først af anviste Vej. Jeg vilde have betragtet det som i høieste Grad uheldigt for disse Forhold, hvis man havde overladt det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse at drive de jydsk-syenske Baner. Lade vi nu den af den høitærede Minister foreslaaede Lov blive uforandret, saa vil man jo